

אריז אומן ת"ז 032289142
מרחוב יהושע בן נון 1 גבעת זאב 053-363308
על ידי ב"כ עו"ד עדי בן חור מ"ר 79989 ואח'
מרח' הלל 23 ת"ד 678 ירושלים 9100602
טלפון: 02-6441085; פקס: 077-3181659
Adi.ben.hur.adv@gmail.com

ה ת ו ב ע

נ ג ד

1. תמנון – מידע ציבורי לכל ע"ר 580690386
מדרך בגין 7 רמת גן 5268102

2. גיא זומר ת"ז 038088811
מרחוב עמישב 13 תל אביב
שניהם ע"י ב"כ עו"ד יהונתן קלינגר מ"ר 42220 ואלדד בן גיורא
מהקליניקה למניעת תביעות השתקה
מרח' חטיבת אלכסנדרוני 2 רמת השרון
טלפון: 052-3436436; פקס: 077-4701695

3. מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט
ע"י ב"כ עו"ד לירן בן עמי מ"ר 72114
מפרקליטות מחוז ירושלים - אזרחי
מח"ל 7, ירושלים 9149301
ת"ד 49333
טל': 073-3920000, פקס: 02-6468053
ez-jer@justice.gov.il

ה נ ת ב ע י ם

המועד האחרון להגשה: 30.3.2023

מועד המצאת כתב התביעה: 1.1.2023

כתב הגנה מאת הנהלת בתי המשפט

הגשה חוזרת - מספר אסמכתא: 15571987

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 2.3.2023, מתכבדת מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט, להגיש
כתב הגנה מטעמה במסגרתו יתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית התביעה על הסף, ובנוסף
ולחלופין לגופה, תוך פסיקת הוצאות לחובת התובע.

היום, 2.4.2023.

לירן בן עמי, עו"ד
פרקליטות מחוז ירושלים – אזרחי

חלק ב:

טענות מקדמיות

1. עניינה של התביעה, שהוגשה על סך 451,500 ₪, הוא בטענות לפגיעה בפרטיות התובע בפרסום פרטים שונים אודותיו בתיקי בית המשפט על ידי הנתבעים 1 ו-2 ועקב מחדליה הנתבעים של הנתבעת 3 (להלן גם "הנהלת בתי המשפט" או "הב"ה").
2. כל פעולותיה של הנתבעת 3 נעשו בהתאם לדין ובהתאם לנהלים הרלוונטיים המסדירים את פעולותיה של הנתבעת כגוף מינהלי. משכך, לא יכולה לעמוד לתובע עילה לפי **חוק הגנת הפרטיות**, תשמ"א-1981 ("חוק הגנת הפרטיות"), שכן סעיף 19(א) לחוק מורה כי "**לא ישא אדם באחריות לפי חוק זה על מעשה שהוסמך לעשותו על פי דין**". זאת ועוד. סעיף 18(1) לחוק הגנת הפרטיות מפנה להגנה מוחלטת המצויה בסעיף 13(9) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 ("חוק איסור לשון הרע"), הקובע כי "**לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי – פרסום שהמפרסם חייב לעשות על פי דין או על פי הוראה של רשות המוסמכת לכך כדין או שהוא רשאי לעשות על פי היתר של רשות כאמור**". בענייננו, כל פרסומיה של הנתבעת 3, כפי שיפורטו להלן, נעשו מתוך חובותיה של הנתבעת 3 כגוף מינהלי, בהתאם לקבוע בדין, ובכלל זה בהתאם לקביעות שבפסק דין בג"ץ 5870/14 חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ נ' הנהלת בתי המשפט (נבו 12.11.2015) ("בג"ץ חשבים"), ובהתאם לנהלים המסדירים את עבודתה. נוכח האמור, הרי שדין העילות שנטענו לפי חוק הגנת הפרטיות כלפי הנתבעת 3 - להידחות על הסף.
3. זאת ועוד. חוסרים ואי בהירות משמעותיים שבכתב התביעה, מערימים קשיים של ממש בהבנת טענות התובע, ובעניינים בסיסיים שנדרשים לצורך קיום הליך משפטי ראוי ויעיל ותוך "העמדת הפלוגתאות האמיתיות שבין בעלי הדין, מיקודן, בירורן והכרעה בהן", כאמור בתקנה 3(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 ("תקנות סדר הדין האזרחי"). מצב דברים זה, מקשה על הגנת הנתבעת 3 במיקוד הטענות המופנות כלפיה וכן בנוגע לסוגיית מועד לידתן של העילות הנתבעות כלפי הנתבעת 3. על כל פנים, נראה ככל שיתברר כי התובע אמנם טוען לפעולות או מחדלי הנתבעת 3 שקדמו ליום 27.12.2020 הרי שהעילות הנתבעות לפי חוק הגנת הפרטיות דינן להידחות על הסף בשל התיישנות לאור הקבוע בסעיף 26 לחוק הגנת הפרטיות. ראו לעניין זה הנתען על ידי התובע בנוגע ל"תביעת הביטוח הלאומי" שעניינה בטענה (המוכחשת) לפרסום של מסמכים בשנת 2009 ובנוגע אליהן נטען כי התנהלו מגעים בינו לבין הנתבעת 1 עוד מיום 25.5.2020.

תמצית טענות ההגנה

4. התביעה שהוגשה נגד הנתבעת 3 היא תביעה משוללת יסוד – עובדתית ומשפטית. האירועים המתוארים בתביעה עצמה, והמוכחים, אינם מקימים כל אחריות לנתבעת 3. אין בפרסומים של הנתבעת 1 כדי פגיעה בפרטיות התובע, ובוודאי שלא עומדת לו עילת רשלנות. אף אם הייתה עומדת לתובע איזו עילה בנוזיקין כלפי הנתבעת 1 הרי שהקשר שהתובע מנסה ליצור בין פעולותיה של הנתבעת 1 לבין הנתבעת 3 הינו קשר מלאכותי וחסר בסיס. התובע שבענייננו הוא תובע מיומן אשר מגיש תביעות רבות, בחלקן היה מיוצג, ואף על פי האמור, לא מצא לנכון לבקש את חסיון התיקים במלואם, מראש עם פתיחתם מהגורם השיפוטי הדן בתיק, שהוא הגורם המוסמך לעשות כן בהתאם לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 ("חוק בתי המשפט"). ועתה, על אף מחדליו שלו, מבקש הוא להטיל אחריות על הנתבעת 3 באמצעות העלאת טענות משוללות יסוד.

5. בסעיף 17 לכתב התביעה, התובע הפנה ל-8 הליכים שונים שלטענתו רלוונטיים לתביעתו, ולמען הנוחות הם יפורטו להלן: ב"ל (י-ם) [REDACTED] (3.11.22) (התובע מכנה הליך זה: "תביעת אחוזי הנכות"); ב"ל (י-ם) 10243/10 (22.9.11) (התובע מכנה הליך זה: "תביעת בית הדין הראשונה"); ד"מ (י-ם) 9713-10-16 (28.3.17) (התובע מכנה הליך זה: "תביעת בית הדין השניה"); סע"ש (י-ם) 7238-05-17 (7.2.18) (התובע מכנה הליך זה: "תביעת בית הדין השלישית"); סע"ש (י-ם) 56316-07-17 (5.7.18) (התובע מכנה הליך זה: "תביעת בית הדין הרביעית"); ב"ל (י-ם) 11270/09 (15.6.10) (התובע מכנה הליך זה: "תביעת הביטוח הלאומי"); סע"ש 6613-10-18 (8.4.19) (התובע מכנה הליך זה: "תביעת הספרייה הלאומית"); ת.א. (ת"א) 3932-06-22 אלי ציפורי נ' התמנון מידע ציבורי לכל (התובע מכנה הליך זה: "עניין ציפורי");
6. כפי שיפורט בהרחבה להלן, הנתבעת 3 פעלה כדין בנוגע לכל הפרסומים שנטענו על ידי התובע ואין באותם פרסומים כדי להקים נגדה תבות כלשהי. לתובע אין כל עילה לפי חוק הגנת הפרטיות כנגד הנתבעת 3 ובנוסף ולחלופין חלות ההגנות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות ובכלל זה ההגנות הקבועות בסעיף 18(2) (א), (ב), (ד), 18(3) ו-19 לחוק הגנת הפרטיות.
7. כן יש לדחות את טענת התובע משוללת היסוד לעילת הרשלנות לפי פקודת הנזיקין. התובע אינו רשאי לתבוע עילות חלופיות אלה, ובכל מקרה התובע, מלבד טענות שבעלמא, כלל לא הצביע על התקיימות מרכיבי עילת הרשלנות. האחריות ונזקי הנטענים של התובע מוכחים כולם. מעשיו ומחדליו של התובע מנתקים כל קשר סיבתי בין הנטען כלפי הנתבעת 3 (המוכחש לכשעצמו) לבין הנזקים המוכחים. לחלופין וככל שאלה יוכחו, הרי שהאחריות היא לפתחה של הנתבעת 1 – אשר במעשיה שוללת ומנתקת את הקשר הסיבתי שבין פעולותיה או מחדליה (הנטענים והמוכחים) של הנתבעת 3. ככל שייקבע כי יש להטיל על הנתבעת 3 אחריות כלשהי, אזי יש לקבוע כי לתובע אשם תורם בשיעור של 100%. שכן, ובנוסף לטעמים שיפורטו להלן, התובע בחר שלא לבקש לחסות את התיקים שניהל מהגורם השיפוטי הרלוונטי ועל כן אין לו להלין אלא על עצמו.
8. העיקרון החל בכל הנוגע לקיומם של הליכים משפטיים הוא עקרון פומביות הדיון. עיקרון זה מעוגן בסעיף 3 לחוק-יסוד השפיטה, ובסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט. החריגים לעקרון פומביות הדיון מרוכזים, בעיקר, בסעיף 70.
9. יובהר כבר כעת, מבלי לגרוע מטענות הנתבעת 3 שיובאו בהמשך, כי אין התובע יכול להיתלות בהוראת סעיף 70(ג1) לחוק בתי המשפט, הקובעת איסור על פרסום שמו ומספר תעודת הזהות של התובע בתביעות לנזקי גוף. בהתאם לחלטת בית הדין הארצי לעבודה, על ערעורים על החלטת המוסד לביטוח לאומי חמוגשות לבית הדין לעבודה לא חל סעיף 70(ג1) לחוק בתי המשפט. על עניין זה עמדה נשיאת בית הדין לעבודה בע"ל (עבודה ארצי) 64316-12-18 אבישג ברנד - המוסד לביטוח לאומי (נבו) 18.06.2019.
10. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי: **"פומביות הדיון פוגעת במהותה בפרטיות המתדיינים ולעתים קרובות בפרטיות העדים, אך ככלל, הזכות לפרטיות – הגם שגם היא זכות יסוד – נסוגה מפני עקרון הפומביות"** (רע"א 3007/02 יואב יצחק נ' ארנון מוזס, נו(6) 592 (2002)). במשך השנים קמו גופים שונים, כנתבעת 2, השואבים את המידע המפורסם באתר נט המשפט לצורך מאגרים נפרדים המאפשרים ביצוע של "מפתוח" המידע. גופים אלה רשאים, אך לא חייבים, להתקשר באופן וולונטרי עם הנתבעת 3 ובמסגרת התקשרות זו, הם חותמים על **"כתב התחייבות לקבלת גישה לפסקי דין והחלטות"**. כתב ההתחייבות לדוגמה, מצ"ב **כנספח 1**. הנתבעים 1-2 אינם נמצאים בהסכם עם הנתבעת 3 ואינם כפופים למרותה.
11. יובהר, כי אין בסמכות הב"ה לפעול לחסרת פרסומים ללא החלטות שיפוטיות, והיא אינה מוסמכת לדרוש הסרת פרסומים מגורם שאינו קשור עימה איתה בהסכם. יש לציין כי גם בנוגע למי שקשור עם הב"ה בהסכם, החסיון הוא בהתאם לנהלי הב"ה ובהתאם להחלטות שיפוטיות הנוגעות לעניין הפרסום, וכפי שיפורט, המקרה דן אינו מן המקרים שהיה צורך בהטלת חסיון על תיקיית "הגורמים" בתיק.

12. מסמכים מועלים לאתר "נט המשפט" בהתאם לסיווגן על ידי השופטים והמזכירות. היתרי העיון בתיקים ניתנים בהתאם לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003. פסק הדין שעסק בשאלת האיזון שבין הזכות לפרטיות לבין עקרון פומביות הדין, בפתיחת מערכות המחשוב של הנתבעת 3 לגופים השונים שעשו להם כמטרה להנגיש את המידע המפורסם באתר נט המשפט באמצעות "מפתוח" של המידע, דבר אותו עושים הנתבעים בענייננו, הוא בג"ץ חשבים הנזכר לעיל.

13. הנתבעת 3 פועלת בנוגע לפרסום המידע באתר "נט המשפט" בהתאם להוראות החוק והפסיקה ובהתאם להוראותיהם הספציפיות של השופטים בתיקים השונים. ככל שהתיק מוגדר בסטאטוס "פתוח לציבור" מתפרסמים בו תיקיית "גורמים", תיקיית "פסקי דין" ותיקיית "החלטות". הנתבעת 3 פועלת כל העת על מנת לתקן ולשפר את ההנחיות וההוראות שעל פיהן פועלות מזכירות בתי המשפט וזאת על מנת לעמוד, בין היתר, בהתוויה שניתנה להב"ה על-ידי בג"ץ חשבים. הנוהל הרלוונטי בענייננו הוא נוהל 03/17 "טיפול בתיקים שחסינם אינו נקבע מכוח החוק" מהדורה שניה, שביעית, עשירית ואחת עשרה. נוהל 03/17 על מהדורותיו, מצ"ב כנספח 2;

14. יש לציין כי התובע פנה בתלונה לאגף הביקורת הפנימית ותלונות הציבור באמצעות תלונה שמספרה 992/20 והיא טופלה בדרך המקובלת וחוא קיבל מענה לפנייתו באמצעות הגורמים המוסמכים בהב"ה. עוד יצוין כי הב"ה מפרסמת באתר הרשות השופטת את נהליה, גם בנוגע האפשרות להגשת בקשה לחסיון התיק.

חלק ג:

פירוט הטענות: תמצית העובדות הידועות לנתבעת 3 על ההליכים המוזכרים בתביעה

15. ב"ל [REDACTED] "תביעת אחוזי הנכות": תיק זה הוגש על-ידי התובע ביום 7.4.2022 ונפתח במעמד חיסון "פתוח לציבור" מאחר ואין מדובר בהליך שהוא חסוי מכוח החוק. יודגש כי בתיק זה התובע היה מיוצג.

16. ביום 3.11.2022, ניתן בתיק זה פסק דין תוך ששמו של התובע צוין בראשי תיבות בלבד. נוכח העובדה כי מדובר בתיק, כאמור לעיל, שהוא ברמת חיסון "פתוח לציבור", הפרטים הכלליים בתיק לרבות תיקיית "גורמים" באתר נט המשפט, חשופים לציבור הרחב. בתיקייה זו מצויים שמם המלא (ללא מספר תעודת הזהות) של המעורבים בתיק לרבות הצדדים ועורכי הדין המייצגים אותם. בתיקים בהם רמת החיסון היא "פתוח לציבור" ניתן דרך תיקיית "גורמים" לראות את שמם של המעורבים בתיק ובכך לשייך את שם התובע לפסק הדין המפורסם בתיק.

17. ביום 29.11.2022, הגיש התובע באמצעות אתר "נט המשפט" בקשה שכותרתה "בקשה לצו איסור פרסום מיידי". במסגרת זו טען כי אתר "תולעת המשפט" פרסם את פרטיו האישיים באתר. במסגרת הבקשה טען התובע כי "אתר תולעת המשפט פרסם ברבים במרשתת החברתית את פסק הדין כאשר האתר מקשר את שמי המלא לפסק הדין". בעקבות בקשת התובע, ניתנה החלטה מיום 30.11.2022, לתגובת אתר תולעת המשפט. בהמשך לתגובתה של המשיבה 1, ניתנה החלטה מיום 20.12.2022 חמורה למשיבה 1 להסיר את שמו של התובע מפסק הדין.

18. ב"ל 11270/09 "תביעת הביטוח הלאומי": במסגרת הליך זה, טוען התובע כי הב"ה פרסמה מסמכים רבים בתביעת הביטוח הלאומי ובין היתר פורסמו פרוטוקולים מוועדות רפואיות, מסמכים רפואיים, ציטוטים מחוות דעת ומסמכים הנוגעים לצנעת הפרט של התובע. לדבריו, פרסום כאמור אפשר למאגרי מידע משפטיים לחעלות תכנים אלו.

19. מדובר בתיק מוסב (תיק שהתנהל בנייר, עד הכנסת מערכת "נט המשפט" לפעילות) שנקלט במערכת "נט המשפט" ביום 5.8.2009. התיק נקלט בסטאטוס של "פתוח לציבור". יחד עם זאת, בתיק לא נסרקו כתב התביעה או כתב ההגנה, מסמכים רפואיים או מסמכים מוועדות רפואיות כלשהן. בתיק האלקטרוני דגן ישנן רק החלטות ופסק הדין (ובקשות מאוחרות של התובע שיפורטו להלן). דהיינו, לא ברור מדוע בתיק זה התובע מביע תרעומת על חשיפת מסמכים כלשהם, שכן אין מסמכים שכאלה הסרוקים בתיק "נט המשפט". ככל שמסמכים אלו הגיעו לגורמים שונים, הם הגיעו, יש לשער, מתיק הנייר ולא ממערכת המחשוב של הב"ה.
20. פסק הדין בתיק דגן ניתן ביום 15.6.2010, וזאת לאחר בקשת התובע לסגירת ההליך (בקשה שהוגשה ביום 13.6.2010). לאחר יותר מ-6 שנים ממתן פסק הדין, ביום 30.10.2016, הגיש התובע בקשה שכותרתה "בקשה לצו איסור פרסום בתיק זה". בהמשך לכך, ביום 31.10.2016 ניתנה החלטת בית הדין כדלקמן: **"כמבוקש, לטיפול המזכירות"**. בעקבות החלטת כ"ב השופט, ביום 1.11.2016, חסתה מזכירות בית הדין לעבודה את התיק. בהמשך להחלטת בית הדין, דוברות הב"ה הוציאה הנחיה ביום 29.6.2017, למאגרים הנמצאים איתה בקשר להסיר את המידע על התיקים דגן מהמאגרים.
21. ד"מ 9713-10-16 "תביעת בית הדין השניה" ותיק סע"ש 6613-10-18 "תביעת הספרייה הלאומית": ביום 9.10.2016 הגיש התובע (כשהוא לא מיוצג), תביעה בגין הפרת חוק הודעה לעובד ולמועמד לעבודה (תנאי עבודה והליכי מיון וקבלה לעבודה), תשס"ב-2002 ("חוק הודעה לעובד"), תיק ד"מ 9713-10-16 "תביעת בית הדין השניה". ההליך דגן, נפתח כאשר הוא בסטאטוס "פתוח לציבור". יצוין כי תביעות בגין חוק הודעה לעובד אינן חסויות לציבור בהתאם לדין.
22. ביום 22.3.2017, התקיימה ישיבת פישור ובמסגרתה נחתם הסכם פישור על גבי טופס ידני (טופס מובנה של בית הדין). טופס הפישור כלל את שמות הצדדים ואת תמצית ההסכם ללא ציון מספרי תעודת הזהות של הצדדים. כבוד הרשם ע' איתם חתם על הסכם הפישור ונתן לו תוקף של פסק דין (במקום המתאים לכך) והטופס נסרק ל"נט המשפט" כפסק דין.
23. לאור העובדה שמדובר בתיק שהסטאטוס שלו הוא "פתוח לציבור" נסרק הטופס כפסק דין והוגדר גם הוא "פתוח לציבור". התובע לא הגיש בתיק זה בקשה לחסות את התיק תחת חסיון כלשהו.
24. ביום 3.10.2018 הגיש התובע תביעת סכסוך עבודה - תיק סע"ש 6613-10-18 "תביעת הספרייה הלאומית". התיק נפתח בסטאטוס "פתוח לציבור" משום שבהתאם לדין, תביעות עבודה אינן חסויות לציבור. התובע היה מיוצג בחליף דגן. ביום 1.4.2019 התקיימה ישיבת פישור ובה נחתם הסכם פישור על גבי טופס ידני. הסכם הפישור הכיל את תמצית ישיבת הפישור וכלל את שמות הצדדים, מספר תעודת הזהות של התובע וח.פ. של החברה הנתבעת וכן את חתימות הצדדים. הסכם הפישור כלל גם את חתימת כ"ב השופט י' שטיין אשר נתנה תוקף של פסק דין להסכם הפישור. הסכם הפישור נסרק לתיק "נט המשפט", כפסק דין וסווג כ"פתוח לציבור" כפי שנהוג בפסקי דין בתיקים בסטאטוס "פתוח לציבור". ביום 7.12.2020 הגיש התובע תלונה לאגף הביקורת הפנימית ותלונות הציבור בהב"ה, בדבר פרסום הסכמי הפישור בתיקים הנ"ל. מדובר בתלונה 992/20. בעקבות תלונתו של התובע, התקיימה בהב"ה למידה של תהליך העבודה והוחלט להפריד בין הסדרי הפישור לבין פסקי הדין שניתנים וזאת על מנת שהסכמי הפישור לא יפורסמו בציבור.
25. מדובר במסמך חמהווה הן בקשה להסכם פשרה והן פסק דין. לפיכך, לאור העובדה ששני התיקים היו בסטאטוס של "פתוח לציבור", הב"ה פעלה כדין כאשר הסכמי הפישור החתומים על-ידי הגורמים השיפוטניים המאשרים אותם נסרקו לתיקיית פסקי הדין. יחד עם זאת, לאחר התחקיר שנעשה בעניין הוחלט כאמור, כי ישונו הנהלים כך שהגורמים השיפוטניים יחתמו על הסכמי הפישור באמצעות "פתקית" או באמצעות "פסק דין" שלא על גבי הטופס ולפיכך, תיווצר הפרדה בנט המשפט בין הבקשה שעליה מופיעים הפרטים של הצדדים לבין פסק הדין המאפשר אותם.

26. אכן, בהעלאת אחד מהסכמי הפישור שצוינו לעיל לאתר "נט המשפט" הופיע מספר תעודת הזהות ושמו של התובע. לאור המסקנות האמורות, עו"ד יסמין גנדלמן מהלשכה המשפטית ועו"ד ברק לייזר היועץ המשפטי להב"ה פנו לאתר "תולעת המשפט" ולמאגרי המידע המשפטי הנוספים וביקשו כי הם יסירו את הסכמי הפישור מהרשת. עו"ד גנדלמן אף עדכנה את התובע בפניה שנעשתה לגורמים הנמצאים בהסכם עם התבעת 3 ואף לנתבעת 1, שכאמור, לא מצויה בהסכם עם התבעת 3.
27. האתרים להם יש הסכמים עם הב"ה הסירו את הפרסומים בהתאם לבקשת הגורמים הרלוונטים בהב"ה אך הנתבעת 2 סירבה לבקשת הנתבעת 3.
28. במקביל לאמור, ביום 8.8.2021, התובע פנה לבית הדין האזורי בתביעת הספרייה הלאומית וביקש לאסור את פרסום הסכם הפישור. בהחלטה מיום 8.8.2021, ניתנה החלטת בית הדין לחסות את המסמך ובהמשך לכך, פעלו גורמי המזכירות בהב"ה לחסות את המסמך בהתאם להחלטה השיפוטית המורה על כך.
29. כאמור, תוצאות הבדיקה שערכה הב"ה בעקבות תלונתו של התובע לאגף הביקורת הפנימית ותלונות הציבור העלתה כי מדובר בהסכמי פישור המקבלים תוקף של פסק דין על ידי שופטי ורשמי בית הדין לעבודה. הסכם זה נחתם במעמד ישיבת הפישור על גבי טופס דיני ונקלט למערכת "נט המשפט" תחת תיקיית פסקי דין. כיוון שתיקים אלה נפתחים ברמת חיסיון "פתוח לציבור" ובהינתן שלפי הדין הב"ה מחויבת לפרסם פסקי דין בהליכים בסטאטוס "פתוח לציבור" התפרסמו גם פסקי הדין שניתנו על גבי טופסי הפישור.
30. ביום 4.3.2021 הגיש התובע תלונה נוספת ובמסגרתה נטען כי הסכם הפישור בתביעת הספרייה הלאומית. בעקבות תלונותיו של התובע (מהימים 1.12.2020, 6.12.2020 ו-4.3.2021), נענה התובע (ביום 11.3.2021) בזו הלשון: **"בירור שנערך העלה, כי המסמך נשוא פנייתך לא אמור היה להתפרסם באתר הרשות השופטת. בעקבות פנייתך, המסמך אינו זמין לצפייה באתר הרשות השופטת. אתר האינטרנט "תולעת המשפט" הנו אתר פרטי שאין לו כל קשר עם הנהלת בתי המשפט וממילא הנהלת בתי המשפט אינה נושאת באחריות לפועלו. משכך טענותיך ביחס לפרסומים באתר זה יש להפנות למפעיליו".**
31. ביום 20.3.2021 הגיש התובע תלונה נוספת ובה טען כי הסכם הפישור בתביעת בית הדין השנייה גם לא אמור היה להתפרסם. בעקבות הטיפול בתלונותיו של התובע, הוטמעו בבית הדין לעבודה תהליכי עבודה חדשים ובכלל זה: הוסר הסעיף המציין את מספר תעודות הזהות של הצדדים בטופס פרוטוקול ישיבות הפישור; פרוטוקול ישיבות הפישור יתויקו בתיקיית "פרוטוקולים" המסווגת כ"חסויה לציבור" גם בתיקים "פתוחים לציבור"; שופטי בית הדין לעבודה הונחו לפתוח מסמך פסק דין נפרד אשר בו יפרטו את סעיפי הסדר הפישור והוא אשר יפורסם בפומבי במסגרת תיקיית "פסקי דין".
32. תהליך העבודה החדש הועבר כריענון לכל עובדי בית הדין לעבודה על מנת שהם יפעלו בהתאם לעדכון תהליכי העבודה החדשים. יצויין כי הפרסום שנעשה לאחר פרסום ההנחיות, אינו נוגע לבעיותיו [REDACTED] הנתענות של התובע אלא מדובר במסמך הפישור מבית הדין, מסמך אשר סווג גם כפסק דין ולפיכך, הב"ה פעלה בהתאם לדין. אמנם, ההנחיות המעודכנות קבעו כי יש לפצל בין מסמך הפישור לבין פסק הדין, אך גם בכך אין בכדי לחטיל על הב"ה חבות כלשהי.
33. ב"ל 10243/10 "תביעת בית הדין הראשונה": ההליך דנו נפתח ביום 8.2.2010. כאשר בשלב פתיחת ההליך, התובע לא היה מיוצג. ביום 16.12.2010, הוגש כתב ערעור מתוקן, לאחר שהתובע קיבל ייצוג משפטי. ההליך נפתח והתנהל בסטאטוס "פתוח לציבור". פסק הדין בהליך ניתן ביום 22.9.2011 ובשל העובדה שההליך נוהל בסטאטוס "פתוח לציבור", כך גם פרסם פסק הדין.

34. כ-5 שנים לאחר מכן, ביום 28.9.2016, הגיש התובע בקשה שכותרתה "בקשה לצו איסור פרסום בתיק זה". ביום 2.10.2016 ניתנה החלטת בית המשפט הקובעת כי: **"תיק זה יהיה חסוי כדי להגן על פרטיותו של התובע. התובע רשאי לפנות לחברות שמפרסמות פסקי דין ועל אלה להשמיט את שמו מפסק הדין, ככל שהן מבקשות להותיר את פסק הדין באתר המידע אותו הן מנהלות. מזכירות לשלוח עותק מהחלטה זו לחברת נבו ותיקדין"**.

35. כאמור, התיק דן התנהל בסטאטוס "פתוח לציבור" וחלים עליו הכללים שהובאו בקשר לכך בנהלי הבי"ח בנוגע לתיק "תביעת אחוזי הנכות" הנ"ל. ללא החלטה שיפוטית, פורסמו החלטות ופסקי דין באתר "נט המשפט" כמקובל. כמו כן, תיקיית "גורמים" הייתה פתוחה לעיון הציבור. טענות התובע כי כביכול פורסמו בתיק זה חוות דעת ומסמכים נוספים אינן נכונות.

36. סעי' 7238-05-17 "תביעת בית הדין השלישית": ההליך נפתח בסטאטוס "פתוח לציבור" ביום 4.5.2017. כאשר כבר בשלב פתיחת ההליך, התובע היה מיוצג. במהלך ההליך לא הוגשו בקשות בנוגע לחסיון ההליך והוא נוהל בסטאטוס "פתוח לציבור". פסק הדין בהליך ניתן ביום 18.8.2017 ובשל העובדה שההליך נוהל בסטאטוס "פתוח לציבור", כך גם פורסם פסק הדין. בפסק הדין ובפרוטוקול הדיון לא נרשמו פרטי תעודת הזהות של התובע. תיקיית "גורמים" גם כן, לא הייתה חסויה וזאת לאור העובדה שחתיק היה בסטאטוס "פתוח לציבור".

37. כ-4 שנים לאחר מתן פסק הדין, ביום 28.7.2021, הגיש התובע בקשה שכותרתה "בקשה לצו איסור פרסום". במסגרת זו, טען התובע כי אתר "תולעת המשפט" פרסם את פסק הדין עם מספר תעודת הזהות שלו. באותו היום ניתנה החלטת בית המשפט הקובעת כך: **"לא ברור כיצד פורסם מספר תעודת הזהות כאשר בפרוטוקול הדיון ובפסק הדין לא נרשם (ובמכוון) מספר תעודת הזהות. מכל מקום בשל זה, וככל שלא תתקבל התנגדות מטעם הצד השני – התיק יהיה חסוי"**. בעקבות החלטה זו, ביום 2.8.2021, חסתה מזכירות בית הדין את התיק.

38. סעי' 56316-07-17 "תביעת בית הדין הרביעית": ההליך נפתח ביום 25.7.2017, בסטאטוס של "פתוח לציבור" כאשר כבר בשלב פתיחת ההליך, התובע היה מיוצג. פסק הדין בהליך ניתן ביום 5.7.2018 ובשל העובדה שההליך נוהל בסטאטוס "פתוח לציבור", כך גם פורסם פסק הדין. במסגרת פסק הדין צוינו שמו ומספר תעודת הזהות של התובע. במסגרת הטיפול שערכה הבי"ח בתלונה מס' 992/20 הנ"ל, עלה כי בפסק הדין בתיק דן מופיע מספר תעודת הזהות שלו. בעקבות האמור, שיתנה (ביום 25.3.2021) מזכירות בית המשפט את החסיון בתיק, וחסתה את פסק הדין בו מופיעים פרטי תעודת הזהות של התובע.

39. ביום 1.8.2021, הגיש התובע בקשה שכותרתה "בקשה לצו איסור פרסום" ובמסגרת זו טען כי אתר "תולעת המשפט" פרסם את מספר הזהות שלו. במסגרת בקשה זו, ביום 12.9.2021, ניתנה החלטה המורה לנתבעת 1 להסיר את מספר הזהות של התובע.

40. ת"א 3932-06-22 "עניין ציפורי": מדובר בתיק בו התובע מסר תצהיר לטובת בני הזוג ציפורי (התובעים שם) כאשר אחת הנתבעות בהליך הייתה הנתבעת 1. במסגרת זאת, הוגשו על ידי בני הזוג ציפורי שתי תגובות (ביום 28.9.2022 וביום 26.10.2022) וכתמיכה להן הוגשו תצהירים של התובע. ביום 27.10.2022 ניתנה החלטה בפתקית על גבי התגובה שהוגשה ב-26.10.22. לאור העובדה שההחלטה ניתנה בפתקית על גבי המסמך שהוגשה ולאור התפתחות הנחיות שניתנו בעקבות כל המפורט לעיל, היא סווגה ברמת חיסיון "חסוי לציבור, פתוח לצדדים".

41. ככלל, תגובה והחלטה בפתקית מוגדרת באופן אוטומטי כ"חסוי לציבור, פתוח לצדדים" והחלטות אלה אינן מתפרסמות. לאור האמור, תטען הנתבעת שהפרסום שעשו הנתבעים במידע זה, לרבות בהחלטה על גבי הפתקית של המסמך, מקורו אינו באתר "נט המשפט".

התייחסות פרטנית לסעיפי כתב התביעה

42. כל טענה שלא הודתה בה הנתבעת 3 יש לראותה כמוכחשת. טענות עובדתיות חלופיות נטענות אך מקום בו העובדות כהווייתן אינן ידועות לנתבעת 3 בעת ניסוח כתב הגנה זה. כל טענה, פרט או עובדה שהנתבעת 3 לא הודתה בהם במפורש בכתב הגנה זה - יש לראותם כמוכחשים. הנתבעת 3 לא נוטלת על עצמה את נטל הבאת הראייה או נטל השכנוע, מקום שאלה אינם מוטלים עליה מפורשות בדין.
43. מוכחש האמור בסעיפים 1-3 לכתב התביעה.
44. האמור בסעיף 4 לכתב התביעה אינו מוכחש.
45. מוכחש האמור בסעיף 5 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, על התובע לכמת ולפרט במדויק את העילות המקימות לו את הסעדים הנטענים בתביעתו, עניין שנעדר מכתב התביעה.
46. מוכחש האמור בסעיפים 6-8 לכתב התביעה, כמפורט להלן.
47. מוכחש האמור בסעיף 9 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי פניית הנתבעת 3 לנתבעים 1-2 הייתה פנייה וולונטרית שאין בה להקים חבות כלשהי לנתבעת 3.
48. מוכחש האמור בסעיפים 10-11 לכתב התביעה.
49. מוכחש האמור בסעיף 12 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי טענת חובת הפיקוח נטענה בעלמא והתובע לא הפנה לכל מקור המחייב את הנתבעת 3 בפיקוח של מאגרי המידע ולא כל שכן – בנוגע לנתבעת 1, לה כאמור אין כל התקשרות עם הנתבעת 3.
50. מוכחש האמור בסעיפים 13-15 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יובהר כי הפניות שנעשו לנתבעת 1 נעשו, מתוך רצון לסייע לתובע ומבלי שיש בכך כדי להעיד על חובה כלשהי של הנתבעת 2. עמדת התובע לפיה חלה על הנתבעת 3 אחריות כלשהי, עת ניסתה לסייע לו – והרבה לפני משורת הדין - היא טענה שלא היה ראוי שתטען.
51. מוכחש האמור בסעיף 16 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי ניתנה כבר החלטת שיפוטית בבקשת התובע, ועל כל פנים הנתבעת 3 תשאיר בקשה זו לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד.
52. האמור בסעיף 17 לכתב התביעה אינו מוכחש ככל שאין בו כדי להקים חבות כלשהי כלפי הנתבעת 3.
53. מוכחש האמור בסעיף 18-26 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי כאמור, עסקינן בתיק "אחוזי הנכות" שאינו חסוי מכוח החוק ולכן נפתח בסטאטוס "פתוח לציבור" וזאת בהתאם להוראות נוהל 03/17 "טיפול בתיקים שחיסיונם אינו נקבע מכוח החוק" (נוהל 03/17, הנוכרי). בהתאם לנוהל, ככל שהתובע היה מבקש להטיל חסיון מיד בפתיחת ההליך, הייתה מזכירות בית המשפט מטילה חסיון על מלוא פרטי התיק ומעבירה את הבקשה למתן החלטת שיפוטית. במקרה דנן, התובע לא ביקש להטיל את החיסיון מיד בפתיחת ההליך ולכן התיק לא היה בסטאטוס "חסוי לציבור" אלא בסטאטוס "פתוח לציבור" ובית המשפט, על דעתו, רשם את שמו של התובע בראשי תיבות. יש לציין כי דוברות בית המשפט מעדכנות את הגורמים הנמצאים איתנה בחסכמים. אין מחלוקת כי הנתבעת 1 אינה מחזיקה בחסכמים עם חב"ה. במאמר מוסגר יצוין כי במקביל להגשת הבקשה לבית המשפט, ביום 24.11.2022, פנה חב"ה לתובע ללשכת המשפטית, בחב"ה וביקש כי חב"ה תפעל למנוע כל זיהוי בין התובע לבין ההליך באתר "תולעת המשפט". על מכתב זה נענה חב"ה לתובע במכתב מיום 28.12.2022. בהמשך לכל האמור, עולה כי חב"ה פעלה כדין ובהתאם לנהליה בכל הנוגע לטיפול בתיק דנן ואין לתובע להליך אלא על עצמו בנוגע לכך. ההחלטה השיפוטית בנוגע לחסיון פרטי האישיים של התובע ניתנה רק לאחר סגירת התיק ולאחר הפרסום של הנתבעים בפועל וכפי שפורט לעיל.
54. מוכחש האמור בסעיפים 27-28 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי לא עומדת לתובע עילה לפי **פקודת הנזיקין** [נוסח חדש] ("**פקודת הנזיקין**") או לפי **חוק הגנת הפרטיות**. על כל פנים, לנתבעת 3 ההגנות הקבועות בחוק הגנת האמור לעיל. לתובע אין כל עילת תביעה לפי חוק זכויות החולה.

55. מוכחש האמור בסעיף 29 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי כאמור לעיל, התובע לא ביקש להטיל את החיסיון מיד בפתיחת ההליך ולכן התיק לא היה בסטאטוס "חסוי לציבור" אלא בסטאטוס "פתוח לציבור" ובית המשפט, על דעתו, רשם את שמו של התובע בראשי תיבות.
56. מוכחש האמור בסעיפים 30-32 לכתב התביעה.
57. מוכחש האמור בסעיפים 33-34 לכתב התביעה ומוכחים הנזקים הנטענים. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי התובע שהיה מיוצג, היה יכול לפנות בפתיחת ההליך לצורך חיסיון התיק – אך זאת בחר שלא לעשות. אף בשל כך אין כל מקום לטענותיו משוללות היסוד כי לכאורה, הנתבעים אחראים על פרסום פרטיו של התובע.
58. מוכחש האמור בסעיפים 35-40 לכתב התביעה, כמותואר לעיל. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי לנתבעת 3 אין התקשרות עם הנתבעת 1, ופנייתה של הנתבעת 3 מיום 15.1.2022 נעשתה באופן וולונטרי על מנת לנסות לסייע לתובע. אך התובע בחר, מטעמיו, להגיש תביעה נגד הנתבעת 3 ולתקוף דווקא את הניסיון לסייע בידו.
59. מוכחש האמור בסעיף 41 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי בניגוד לטענת התובע, מכתבו של התובע מיום 24.11.2022 אמנם נענה במכתב מיום 28.12.2022. מכתב המענה מיום 28.12.2022, מצ"ב כנספח 3.
60. מוכחש האמור בסעיפים 42-46 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי ההליך "תביעת הביטוח הלאומי" התנהל בסטאטוס "פתוח לציבור" וחלים עליו הכללים שהובאו בקשר לכך בנהלי הנתבעת 3. ללא החלטה שיפוטית, פורסמו החלטות ופסקי דין באתר "נט המשפט" כמקובל. כמו כן, תיקיית "גורמים" הייתה פתוחה לעיון הציבור. טענות התובע כי כביכול פורסמו בתיק זה חוות דעת ומסמכים נוספים אינן נכונות ויש לדחותם. על כל פנים, ככל שהתובע טוען לפעולות או מחדלי הנתבעת 3 שקדמו ליום 27.12.2020, הרי שהעילות הנטענות לפי חוק הגנת הפרטיות דינן להידחות בשל התיישנות לאור הקובע בסעיף 26 לחוק הגנת הפרטיות.
61. האמור בסעיף 47 לכתב התביעה אינו מוכחש.
62. מוכחש האמור בסעיפים 48-49 לכתב התביעה.
63. מוכחש האמור בסעיף 50 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי אכן, בהעלאת הסכם הפשרה של תביעת הספרייה הלאומית, לאתר "נט המשפט" הופיע מספר תעודת זהות ושמו של התובע, אך אין בכך כדי להקים עילה כלשהי כלפי הנתבעת 3. ודוק. אין בפרטים שפורטו בכתב התביעה כדי להקים עילה לפי חוק הגנת הפרטיות או כל חוק אחר. לצד האמור יובהר כי לאור בחינה מחודשת שנערכה בנתבעת 3, שמסקנתה הייתה כי לא יועלו הסכמי הפשרה לאתר נט המשפט, כמפורט לעיל, עו"ד יסמין גנדלמן מהלשכה המשפטית ועו"ד ברק לייזר היועץ המשפטי להב"ה פנו לאתר "תולעת המשפט" ולמאגרי המידע המשפטי הנוספים וביקשו כי הם יסירו את הסכמי הפישור מהרשת. עו"ד גנדלמן אף עדכנה את התובע בפניה שנעשתה לגורמים הנמצאים בהסכם עם הנתבעת 3 ואף לנתבעת 1, שכאמור, לא מצויה בהסכם עם הנתבעת 3. ברי כי יש לדחות מכל וכל את טענות התובע לפיהן לכאורה בפעילות הנתבעת 3 יש כדי להצביע בדיעבד על אחריותה.
64. מוכחש האמור בסעיפים 51-52 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי שם ומספר תעודת הזהות שפורסמו אינן יכולות להקים עילה לפי חוק הגנת הפרטיות. התובע אף לא פירט בגין איזו חלופה שבסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות הוא תובע – ולא בכדי.
65. האמור בסעיף 53 לכתב התביעה אינו מוכחש. מכתבה של עו"ד גנדלמן מדבר בעד עצמו.
66. מוכחש האמור בסעיפים 54-56 לכתב התביעה.
67. מוכחש האמור בסעיף 57 לכתב התביעה. המכתב מיום 19.1.2022 מדבר בעד עצמו.

68. מוכחש האמור בסעיפים 58-60 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי לתובע אין כל עילה כלפי הנתבעת 3 ובוודאי שלא הייתה לה חובה להקטין את נזקו של התובע. על התובע בעצמו היתה האפשרות לפעול לחיסיון התיקים מלכתחילה – אך הוא בחר שלא לעשות כן. בנוסף יובהר כי לא הייתה כל חובה, והתובע לא מציין כל מקור חובה, לנתבעת 3 לפעול להסרת הפרסומים הנתבעים. נוסף על האמור, גם אם הנתבעת 1 עיוולה כלפי התובע (והדבר מוכחש) הרי שבפעולתה של הנתבעת 1 יש כדי לנתק את הקשר הסיבתי שבין פעולותיה של הנתבעת 3 לבין הנזק הנטען והמוכחש של התובע.
69. מוכחש האמור בסעיפים 61-66 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי כמפורט לעיל, תביעות בית הדין הראשונה השלישית והרביעית, נפתחו כולם בסטטוס של "פתוח לציבור" התובע היה מיוצג בשלבים מוקדמים של ההליכים האלה, ולא היתה כל מניעה שיפנה לחסות את פרטיו עם פתיחת התיקים.
70. מוכחש האמור בסעיפים 67-68 לכתב התביעה.
71. מוכחש האמור בסעיף 69 על סעיפי המשנה שבו. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי התובע טוען בכלליות לסעדים כספיים וזאת מבלי לפרט בדין איזה פרסום הוא תובע, ובאיזה סכום. כן יצוין כי התובע אינו רשאי לתבוע בגין אותה מסכת עובדתית בגין עילה לפי חוק הגנת הפרטיות ופקודת הנזיקין.
72. מוכחש האמור בסעיף 70 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי התובע חגש את תביעתו על דרך ההגזמה. מוכחשים נזקי התובע ומוכחש אומדנם, לרבות הקשר הסיבתי הנטען בין הנזקים הנטענים לבין מעשה או מחדל כל שהוא המיוחס לנתבעת 3 (המוכחש כשלעצמו). לעמדת הנתבעת 3: הנזקים הנטענים הינם מוגזמים ומופרזים, ואין קשר סיבתי עובדתי או משפטי בין הנזקים הנטענים לבין מעשה או מחדל של הנתבעת 3. מוכחש קיומו של נזק, בעקבות האירועים הנטענים והמוכחשים, ומוכחשת זכותו של התובע לסעדים המפורטים בכתב התביעה; אם יתברר כי התובע לא עשה כל שביכולתו ומחובתם לעשות על מנת להקטין את נזקיו (המוכחשים), על בית המשפט להביא זאת בחשבון בשומת הנזק; כאמור, התובע נמנע מהגשת בקשה לדון בעניינו בתביעות המפורטות בכתב ההגנה, בדלתיים סגורות או לחסות מסמכים ועל כן יש לכן לייחס לו אשם תורם בשיעור 100% או בשיעור מכריע אחר.
73. מוכחש האמור והמבוקש בסעיף 71 לכתב התביעה.
74. מוכחש האמור בסעיף 72 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי טענות חסרות בסיס עובדתי ומשפטיות.
75. מוכחש האמור בסעיף 73 לכתב התביעה. לא מתקיימים התנאים להיפוך נטל הראיה. הנטל על התובע לחוכיח תביעתו עד תום.
76. מוכחש האמור בסעיף 74-76 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, תטען הנתבעת 3 כדלקמן: התביעה אינה מבססת את יסודות עוולת הרשלנות. הנתבעת 3 לא התרשלה, אלא פעלה בהתאם להוראות הדין ולנהלים אשר בהתאם להם היא מוסמכת לפעול; הנתבעת 3 פעלה כדין וכראוי בתום לב, במיומנות ובסבירות ובתחום הרשאה חוקית, בזהירות ובשיקול דעת; הנתבעת 3 פעלה במסגרת הדין ומילאה חובתה כנדרש וכראוי; הנתבעת 3 פעלה כפי שרשות שלטונית סבירה הייתה פועלת בנסיבות העניין; הנתבעת 3 פעלה במיומנות ובמקצועיות בהתאם להוראות הדין ובהתאם להרשאה חוקית; המעשים והמחדלים הנטענים המיוחסים לנתבעת 3 והמוכחשים כשלעצמם נעשו תוך שיקול דעת תקין וראוי ולחלופין אין המעשים או המחדלים המיוחסים עולים כדי רשלנות; מעשים ומחדלים של התובע או של הנתבעת 1, שהנתבעת 3 אינה נושאת באחריות בגינם, הם שגרמו לנזק הנטען (המוכחש כשלעצמו).
- מעשים או מחדלים אלו של אחרים מנתקים את הקשר הסיבתי בין כל מעשה או מחדל המיוחס לנתבעת 3, והמוכחש, לבין הנזק; אין קשר סיבתי עובדתי או משפטי בין המעשים ואו המחדלים הנטענים והמוכחשים המיוחסים לנתבעת 3 לבין הנזקים הנטענים והמוכחשים.

77. מוכחש האמור בסעיף 77 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יצויין במאמר מוסגר כי דווקא טענותיו אלה של התובע מצביעות על מופרכות התביעה כנגד הנתבעת 3; בפסק הדין בעניין סוריאנו (9333-19), אליו מפנה התובע נקבע כי (בסעיף 68): "...משלא ניתן לומר כי מידע בתיקי בתי משפט הוא מידע העומד לעיון הרבים...". וראו גם את האמור בסעיף 58 לפסק דין זה בו נקבע כך (ההדגשות אינן במקור): "לאחר הדיון בעניין האגודה ופסיקה רבה בעקבותיו ברור שברמה המעשית, גם אם היעדרות לבקשות עיון נעשית "כדבר שבשגרה" (שם, בסעיף 25), וגם אם הכלל הרחב הוא "שיש לאפשר לכל פרט לעיין בתיקי בית המשפט" [...] תיקי בית משפט אינם פתוחים הלכה למעשה לכל דורש ללא הגבלה (ר' גם בש"פ 5234/14 הלוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.12.2014) (עניין הלוי), סעיף 12-13). משכך, לא ניתן לקבוע כי מדובר במידע שהועמד לעיון הרבים". משנקבע כבר כי פרסום באתר "נט המשפט" אינו מהווה פרסום שהועמד לעיון הרבים, המסקנה העולה היא פרסומם של הסכמי הפישור על ידי הנתבע 1 מהווה ניתוק של הקשר הסיבתי בין הפרסום במערכת "נט המשפט" לבין הפרסום באתר "תולעת המשפט".

78. מוכחש האמור בסעיף 78 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יצויין כי פרסום שם התובע ופרסום מספר תעודת הזהות שלו, כשלעצמם, אינם יכולים להקים עילה לפי חוק הגנת הפרטיות או פקודת הנזיקין. וממילא, לנתבעת 3 החגנות שבחוק הגנת הפרטיות, כמפורט לעיל.

נוכח המפורט בכתב ההגנה, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית התביעה על הסף, ובנוסף ולחלופין לגופה, תוך פסיקת הוצאות לחובת התובע.